

[Hans Nielsen.]

at være Enighed om at komme ogsaa dem, der nu har begæret Laan, til Hjælp, og idet jeg i øvrigt kan henholde mig til mine Udtalelser, da Sagen var til første Behandling i sidste Samling, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Landbrugsministeren (*Madsen-Mygdal*): Jeg takker de ærede Ordførere for den Velvillie, hvormed Lovforslaget er blevet modtaget. Jeg ønsker blot at fremsætte et Par Bemærkninger overfor det ærede 10de Medlem for 6te Kreds (Josiassen).

Det ærede Medlem fremhævede, at det slet ikke havde været tilsigtet med denne Lov, at Kommunerne skulde træde til i saa høj Grad, som Tilfældet er blevet, med Garanti for laansøgende Fiskere. Nu beklager jeg, at jeg i dette Øjeblik ikke kan besvare det ærede Medlems Spørgsmaal om, hvor stor en Del af Bevillingen der er brugt mod Kommunegaranti, og hvor stor en Del der er ydet til Driftslaaneforeninger, men selvfølgelig kan jeg meget hurtigt fremskaffe de i saa Henseende fornødne Oplysninger; de er let opnaaelige. Men det er rigtigt, at der er laant mere ud mod Kommunegaranti, end jeg egentlig havde tænkt mig, da Lovforslaget i sin Tid blev fremsat. Her maa man imidlertid erindre, at Fiskerne Landet over i Forvejen havde de almindelige Driftslaaneforeninger, og naar man oprettede en særlig Slags midlertidige Driftslaaneforeninger, der kun adskiller sig fra de bestaaende derved, at man fritager dem for at give Pant i Baade og Fiskeredskaber, men til Gælds kræver fuldt solidarisk Ansvar, og i hvilke ogsaa, det skal jeg tilføje, Medlemsantallet er mindre end i de almindelige Driftslaaneforeninger, var Grunden den, at det blev gjort gældende, at der var adskillige Fiskere, som af en eller anden Grund ikke var Medlemmer eller kunde optages som Medlemmer af de bestaaende Driftslaaneforeninger; men desuden blev der af Dansk Fiskeriforening fremhævet, at man meget maatte ønske den Form for Laanebevillingen, at Kommunen kunde træde ind som Garant, idet der paa visse Kyststrækninger var enligt boende Fiskere, som vilde have meget svært ved at komme ind i en Forening, og med Hensyn

til dem vilde det derfor, naar Staten overhovedet skulde have nogen Garanti for sit Laan, være naturligt at anvende Formen med Kommunegaranti. Jeg mener ogsaa, det er en anvendelig Form, idet Kommunalbestyrelsen dog har Kendskab til de paa-gældende og deres Forhold og kan bedømme, om det er forsvarligt at yde dem et Laan, men saa maa Staten jo ogsaa forlange, at vedkommende Kommunalbestyrelse staar bag ved sin Anbefaling af Laanet ved selv at overtage Halvdelen af Risikoen. Jeg anser det i og for sig ikke for en daarlig Form for Laanevirksomhed, navnlig i de Tilfælde, hvor der er Tale om enligt boende Fiskere, som ikke kan komme ind i en Driftslaaneforening.

Naar nu det ærede Medlem oplyser, at Kommunen forlods af Laanesummen har henlagt 10 pCt., er det et Forhold, som jeg ikke tidligere har været bekendt med, og jeg maa sige, at jeg stiller mig noget tvivlende overfor, om det virkelig kan være etableret paa den Maade, at Kommunen til Dækning af sin egen Risiko beregner sig 10 pCt. af et Beløb, som Staten laaner ud. Jeg maa nemlig give det ærede Medlem ganske Ret i, at kan Kommunen beregne sig 10 pCt., saa kan den ogsaa beregne sig 20, ja, saa kunde den egentlig beregne sig 50 pCt.; og saa blev det i Virkeligheden til, at Staten laaner 250 Kr. ud til Fiskeren, og Kommunen yder egentlig ingen Garanti, men har oven i Købet faaet 250 Kr. af Statens Penge lagt hen i en Fond. En saadan Fremgangsmaade kan selvfølgelig ikke tilstedes; den ligger udenfor Lovens Hensigt; det ønsker jeg at sige. Vi har i Driftslaaneforeningerne for Landmænd og i andre Driftslaaneforeninger den Regel, at der henlægges til en Reservefond til Dækning af de Tab, der kan opstaa; men vil man ind paa noget lignende her, er det en Selvfølge, at hvis der opstaa Tab, maa Henlæggelsen i lige Grad anvendes til at dække saavel Statens som Kommunens Tab. Jeg giver det ærede Medlem Ret i, at en Fremgangsmaade som den, at Kommunen forlods henlægger af Statens Penge til Dækning af sin Risiko, medens Staten staar med den fulde Risiko — hvis Forholdet ellers er, som det ærede Medlem oplyser —, er uforenelig med Statens Krav om, at Kommunen skal garantere for den halve Risiko ved Laanets Ydelse, og jeg